

Розробка моделі державного регулювання ресурсозберігаючої політики

Н.О. КОНДРАТЕНКО, канд. екон. наук

Харківська національна академія міського господарства

61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12

21nata@mail.ru

Ресурсозберігаюча політика є невід'ємною складовою частиною ринкової виробничої політики підприємства, направленої на виробництво конкурентоспроможної продукції, що реалізується на ринку з метою одержання максимального прибутку і забезпечує відповідний фінансовий результат. При цьому мається на увазі, що використання ресурсозберігаючих технологій не приводить к зменшенню обсягу продукції, а дозволяє скоротити витрати виробництва в частині використання ресурсів і реалізувати продукцію за світовою ціною, підвищити екологічність виробництва, а також змінити техніко – економічні характеристики виробляємої продукції, у тому числі за рахунок продукції, що має ресурсозберігаючий ефект.

Така політика не може складатися спонтанно, а повинна вироблятися провідним органом, який, на жаль у теперішній час відсутній.

Необхідність систематизації і класифікації ресурсів визначається різноманітністю їх видів і різницею використання у виробничому процесі. Матеріально-технічні ресурси можуть класифікуватися за ознакою винаходження, в залежності від галузевої належності, щодо ролі у виробництві, взаємозамінності і т.ін.

Для сучасного організаційно-економічного механізму ресурсозбереження доцільно використовувати напрямки, за якими здійснюється політика раціонального використання виробничих ресурсів.

Системність в проведенні ресурсозберігаючої політики, таким чином, передбачає визначення об'єкта, що підлягає ресурсозбереженню, як єдиного цілого, визначення інтегративних властивостей, розгляд його, як частини більш великої системи. Реалізація системного підходу найбільш чітко проявляється через

процедури визначення цілей і визначення їх пріоритетів і ієрархії, взаємному зв'язку.

У якості вхідних елементів даної системи виступає сукупність техніко- економічних параметрів, що характеризують виробничі ресурси підприємства. В якості вихідних елементів системи, що визначають кінцеві результати її функціонування, виступає сукупність управлінських рішень по ресурсозбереженню.

Перетворення вхідних параметрів в вихідні в процесі функціонування системи може бути представлено, як інтеграційний процес послідовних переходів від одного стану до іншого. При цьому перехід системи з одного стану в інший супроводжується кількісними або якісними змінами одного або деяких параметрів. Сукупність значень параметрів при кожному переході характеризує внутрішній стан системи.

Найбільш часто в якості таких моделей використовуються моделі типу «ресурси – результати». Моделі подібного типу дозволяють описати систему в цілому з врахуванням багатьох чинників, зв'язків прямих і зворотних. При побудові моделі щодо політики ресурсозбереження передбачається послідовний розгляд складу і взаємозв'язку окремих елементів, що відображають склад політики ресурсозбереження, а також напрямок її впливу на економічні показники діяльності підприємства в цілому.